പരചിന്തനത്തിലൂടെയും പരദർശനത്തിലൂടെയുമുണ്ടാകുന്ന നഷ്ടങ്ങൾ

എല്ലാ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കളും സംഗമയുഗത്തിലെ വജ്രസമാനം ശ്രേഷ്ഠമായ മേള ആഘോഷിക്കുവാൻ വന്നിരിക്കുകയാണ്, അതായത് വജ്രസമാനം അമൂല്യമയ ജീവിതത്തിന്റെ നിരന്തര അനുഭവം ചെയ്യുന്ന വിശേഷ സാധനം വീണ്ടും സ്മൃതിസ്വരൂപത്തിലേക്ക് അഥവാ സമർത്ഥസ്വരൂപത്തിലേക്ക് കൊണ്ടു വരികയാണ്. ബാബയിൽ നിന്നും, തന്റെ പരിവാരത്തിൽ നിന്നും, വരദാനി ഭൂമിയിൽ നിന്നും അതിന്റെ അനുഭവം പ്രാപ്തമാക്കുന്നതിനു വേണ്ടി വന്നിരിക്കുകയാണ്. വജ്രസമാന ജീവിതം ജനിച്ചപ്പോഴേ കിട്ടി, പക്ഷെ വജ്രം സദാ തിളങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കണം, ഒരു പ്രകാരത്തിലുമുള്ള പൊടിയോ കറയോ പിടിക്കരുത്, അതിനുവേണ്ടി ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് പോളിഷ് ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് വരുന്നത്. അതിനുവേണ്ടിയല്ലേ വരുന്നത്? ബാപ്ദാദ തന്റെ വജ്രസമാനരായ കുട്ടികളെ കണ്ട് ഹർഷിതനാകുകയാണ്, കൂടാതെ ഏതെങ്കിലും കുട്ടിക്ക് പൊടിയുടെ പ്രഭാവമുണ്ടാകുന്നുണ്ടോ അഥവാ കൂട്ടുകെട്ടിന്റെ നിറം പിടിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നൊക്കെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുമുണ്ട്. പല കുട്ടികൾക്കും ചെറുതും വലുതുമായ കറ പിടിക്കുന്നുണ്ട്. ഏതു കൂട്ടുകെട്ടാണ് കറ പിടിപ്പിക്കുന്നത്. അതിനു മൂല കാരണങ്ങൾ രണ്ടാണ്, അഥവാ മുഖ്യമായ രണ്ടു കാര്യങ്ങളുണ്ട്.

ഒന്ന് - പരചിന്തനം, രണ്ട് - പരദർശനം. പരചിന്തനത്തിൽ വ്യർത്ഥചിന്തനവും വരുന്നു. ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ കൂട്ടുകെട്ടിന്റെ നിറത്തിൽ സ്വച്ഛമായ വജ്രത്തെ കറയുള്ളതാക്കി മാറ്റുന്നു. ഈ പരദർശനത്തിന്റെയും പരചിന്തനത്തിന്റെയും കാര്യങ്ങൾ കല്പം മുൻപത്തെ ഓർമ്മചിഹ്നത്തിൽ രാമായണ കഥയായി എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. കുട്ടികൾ ഗീതാജ്ഞാനം മറന്നു പോകുന്നു. ഗീതാജ്ഞാനമെന്നാൽ സ്വചിന്തനം, സ്വദർശന ചക്രധാരിയാവുക, നഷ്ടോമോഹ സ്മൃതി സ്വരൂപമായി മാറുക. ഗീതാജ്ഞാന സാരം മറക്കുന്നതു കാരണം രാമായണ കഥ പ്രാക്ടിക്കലാക്കുന്നു. മര്യാദയുടെ രേഖക്കു പുറത്തേക്കു വരുന്നവർ സീതയായി മാറുന്നു. സീതക്ക് രണ്ടു രൂപങ്ങൾ കാണിച്ചിട്ടുണ്ട് - ഒന്ന് സദാ കൂടെ കഴിയുന്ന രൂപം, രണ്ട് ശോകവാടികയിൽ കഴിയുന്ന രൂപം. സംഗദോഷത്തിൽ പെട്ട് ശോകവാടികയിലെ സീതയായി മാറുന്നു. അതിൽ ഒരു രൂപം പരാതികൾ പറയുന്ന രൂപവും മറ്റേത് ഓർമ്മയിലിരിക്കുന്ന രൂപവുമാണ്. പരാതികൾ പറയുന്ന രൂപത്തിലേക്കു വരുമ്പോൾ ആദ്യസ്ഥിതിയിൽ നിന്നും രണ്ടാമത്തെ സ്ഥിതിയിലേയ്ക്ക് വരുന്നു. അതുകൊണ്ട് സദാ കറയില്ലാത്ത സത്യമായ രത്നമായി, തിളങ്ങുന്ന രത്നമായി, അമൂല്യ രത്നമായി മാറൂ. ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നും ദൂരെയാണെങ്കിൽ പൊടിയും പിടിക്കില്ല, കറയും പിടിക്കില്ല. ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല പക്ഷെ ചെയ്തു പോകുന്നു, കാര്യങ്ങളൊക്കെ വളരെ രമണീകമായിട്ടാണ് പറയുന്നത്. അതിനെക്കുറിച്ച് കേൾപ്പിക്കുവാൻ പോയാൽ തന്നെ നീണ്ടതും പരന്നതുമായ ശാസ്ത്രങ്ങളായി മാറും. ഇതിനൊക്കെ കാരണമെന്താണ്? സ്വന്തം ദുർബ്ബലത. തന്റെ ദുർബ്ബലതയ്ക്ക് വെള്ള പൂശി അത് ഒളിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി മറ്റുള്ളവരുടെ കാരണങ്ങളെ കഥകളാക്കി അത് നീട്ടി പരത്തിയെടുക്കുന്നു. ഇവിടെ നിന്നാണ് പരദർശനവും പരചിന്തനവും ആരംഭിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഈ വിശേഷ മൂലാധാരത്തെ, മൂല ബീജത്തെ സമാപ്തമാക്കൂ. അങ്ങനെ വിട നൽകുന്ന സമാരോഹം ആഘോഷിക്കൂ. മേളയിൽ സമാരോഹം ആഘോഷിക്കാറില്ലേ. ഈ സമാരോഹം ആഘോഷിക്കുന്നതിനെയാണ് മിലനം അഥവാ ബാപ്സമാൻ ആകുക എന്നു പറയുന്നത്. ശരി. സ്വന്തം മഹിമയൊക്കെ ധാരാളം കേട്ടല്ലോ. മഹിമയിൽ പോലും കുറവുകളൊന്നും അവശേഷിച്ചിട്ടില്ല, കാരണം എന്താണോ ബാബയുടെ മഹിമ അതാണ് കുട്ടികളുടെയും മഹിമ. ബാപ്ദാദയുടെ വിശേഷ സ്നേഹം ഇതാണ് - ഓരോ കുട്ടിയും ബാപ്സമാൻ സമ്പന്നനായി തീരണം. ഇപ്പോൾ റിസൾട്ട് പുറത്തു വിട്ടിട്ടില്ല. ആരൊക്കെ ആകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ, ഏതു റാങ്കിൽ വരുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ, ഇപ്പോൾ അങ്ങനെയാകുവാനുള്ള ഇടയുണ്ട്, അതുകൊണ്ട് പറക്കുന്ന കലയിൽ പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്യൂ. കറയറ്റ നമ്പർ വൺ തിളങ്ങുന്ന വജ്രമായി മാറൂ. മനസ്സിലായോ എന്തു ചെയ്യണമെന്ന്? മധുബനിൽ പോയി വന്നു, വളരെയധികം ആഘോഷിച്ചു എന്നു വെറുതെ ചെന്ന് കേൾപ്പിച്ചാൽ പോരാ, അങ്ങനെ പരിവർത്തനപ്പെട്ട് വന്നിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറയണം. സംഖ്യയിൽ വർദ്ധനവ് ഉണ്ടായികൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് പുരുഷാർത്ഥത്തിന്റെ വിധിയിലും വൃദ്ധി കൊണ്ടു വരൂ. ശരി.

ഇപ്രകാരമുള്ള സദാ പറക്കുന്ന കലയിലെ പുരുഷാർത്ഥികൾക്ക്, സർവ്വ വ്യക്ത സംഗങ്ങളിൽ നിന്നും ദൂരെ കഴിയുന്നവർക്ക്, ഒരേയൊരു സമ്പൂർണ്ണതയുടെ നിറത്തിൽ നിറം പിടിച്ചിരിക്കുന്ന ആത്മാക്കൾക്ക്, സമയത്തിനു മുൻപായി സ്വയത്തെ സമ്പന്നമാക്കുന്ന, പ്രാപ്തി സ്വരൂപ വിശേഷ ആത്മാക്കൾക്ക്, ബാപ്ദാദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്ക്കാരവും.

പാർട്ടികളുമായി കൂടിക്കാഴ്ച

1) സർവ്വ സംബന്ധങ്ങളിൽ ബാബയെ തന്റെ സ്വന്തമാക്കിയോ? ഒരു സംബന്ധത്തിലും ഇപ്പോൾ മോഹമില്ലല്ലോ, കാരണം ഏതെങ്കിലും ഒരു സംബന്ധത്തിലാണെങ്കിൽ പോലും ബാബയുമായി ചേർന്നിട്ടില്ലെങ്കിൽ, നഷ്ടോമോഹ സ്മൃതി സ്വരൂപരാകുക സാദ്ധ്യമല്ല. ബുദ്ധി അലഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. ഇരുന്നത് ബാബയെ ഓർമ്മിക്കുവാനാണ് പക്ഷെ ഓർമ്മ വന്നത് പുത്രനും പൗത്രനുമൊക്കെയാണ്. ആരിലാണോ മോഹമുള്ളത് അയാളായിരിക്കും ഓർമ്മയിൽ വരിക. ചിലർക്ക് പൈസയിലാണ് മോഹം, ചിലർക്ക് ആഭരണത്തിൽ, ചിലർക്ക് ചില സംബന്ധങ്ങളോടാണ് – എവിടെയായിരുന്നാലും ശരി അവിടേക്കായിരിക്കും ബുദ്ധി പോവുക. അടിക്കടി ബുദ്ധി അങ്ങോട്ട് പോയാൽ ഏകരസമായിരിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. അരകല്പം അലഞ്ഞലഞ്ഞ് അവസ്ഥ എന്തായി, കണ്ടല്ലോ അല്ലേ? എല്ലാം നഷ്ടപ്പെടുത്തി. ശരീരം പോയി, മനസ്സിന്റെ സുഖവും ശാന്തിയും പോയി, ധനവും പോയി. സത്യയുഗത്തിൽ എത്ര ധനമുണ്ടായിരുന്നു, സ്വർണ്ണ കൊട്ടാരങ്ങളിൽ താമസിച്ചിരുന്നു, ഇപ്പോൾ ഇഷ്ടിക കെട്ടിടത്തിലാണ്, കല്ലിന്റെ വീട്ടിലാണ് താമസം, അപ്പോൾ എല്ലാം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയില്ലേ. ഇനിയെങ്കിലും അലച്ചിൽ അവസാനിപ്പിക്കൂ. ഒരേ ഒരു ബാബ രണ്ടാമതാരുമില്ല – മനസ്സിൽ ഈ പാട്ടു പാടികൊണ്ടിരിക്കൂ. ഒരിക്കലും ഇങ്ങനെ പറയരുത് – ഇയാൾക്ക് ഒരു മാറ്റവും ഇല്ലല്ലോ, ഇത് നടക്കുന്നേയില്ലല്ലോ, എങ്ങനെ നടക്കും, എപ്പോൾ നടക്കും..... ഈ ഭാരങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം ഭാരരഹിതരായിരിക്കൂ. ഭാവനയൊക്കെ കൊള്ളാം – ഇത് നടന്നെങ്കിൽ, ഇവരുടെ അസുഖം മാറിയെങ്കിൽ, ഇതൊന്നും പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് നടക്കില്ലല്ലോ! ഇതൊക്കെ പറയുന്നതിനു പകരം സ്വയം ഭാരരഹിതരായി പറക്കുന്ന കലയുടെ അനുഭവം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കൂ, അപ്പോൾ അവർക്കും ശക്തി ലഭിക്കും. ഈ ചിന്തിക്കലും പറയലുമൊക്കെ വ്യർത്ഥമാണ്. മാതാക്കൾ പറയും എന്റെ ഭർത്താവ് സുഖം പ്രാപിക്കണം, കുട്ടിയുടെ കാര്യങ്ങൾ നടക്കണം, കച്ചവടം നന്നായി നടക്കണം –ഇതു തന്നെ ചിന്തിക്കുന്നു, പറയുന്നു. പക്ഷെ ഈ ആഗ്രഹങ്ങളൊക്കെ നടക്കണമെങ്കിൽ ആദ്യം സ്വയം ഭാരരഹിതരായി ബാബയിൽ നിന്നും ശക്തി എടുക്കണം. അതിനു വേണ്ടി ബുദ്ധിയാകുന്ന പാത്രം ഒഴിഞ്ഞിരിക്കണം. എന്തു സംഭവിക്കും, എങ്ങനെ സംഭവിക്കും, ഇപ്പോൾ സംഭവിച്ചിട്ടേയില്ലല്ലോ, ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം മുക്തമാകൂ. എല്ലാവരുടെയും മംഗളം ആഗ്രഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ സ്വയം ശക്തിരൂപമായി മാറി സർവ്വശക്തിമാന്റെ കൂട്ടുകാരായി മാറി ശുഭ ഭാവന പുലർത്തി പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കൂ. ചിന്തനവും വേണ്ട ചിന്തയും വേണ്ട. ബന്ധനത്തിൽ പോയി കുടുങ്ങല്ലേ. ബന്ധനമുണ്ടെങ്കിൽ അത് മുറിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗമാണ് ഓർമ്മ. പറഞ്ഞതു കൊണ്ട് പോവില്ല. സ്വയത്തെ വിടീക്കൂ അപ്പോൾ വിട്ടു പൊയ്ക്കൊള്ളും.

2) സംഗമയുഗത്തിലെ സർവ്വ ഖജനാവുകളും പ്രാപ്തമായോ? ഒരിക്കലും സ്വയത്തിൽ ഏതെങ്കിലും ഖജനാവിന്റെ കുറവുള്ളതായി തോന്നാറില്ലല്ലോ? കാരണം കുറവു തോന്നേണ്ട സമയമൊക്കെ കഴിഞ്ഞു പോയി. ഇപ്പോൾ നിറയേണ്ട സമയമാണ്. ഖജനാവു കിട്ടി എന്ന അനുഭവം ഉണ്ടാകുന്നതും ഇപ്പോളാണ്. അപ്രാപ്തിയിൽ നിന്നും പ്രാപ്തി ഉണ്ടായെങ്കിൽ അതിന്റെ ലഹരിയുണ്ടാകും. അപ്പോൾ നിറവുള്ള ആത്മാക്കളായില്ലേ! ഇങ്ങനെ പറയാറില്ലല്ലോ – സർവ്വശക്തികൾ ഉണ്ട് പക്ഷെ സഹനശക്തിയില്ല, ശാന്തിയുടെ ശക്തിയില്ല. ചെറിയ ക്രോധവും ആവേശവുമൊക്കെ ഉണ്ടാവാറുണ്ട്. നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നിടത്ത് മറ്റൊന്നിന് വന്നിരിക്കാനാവില്ല. മായയുടെ ഇളക്കങ്ങൾ വരുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്, എത്രമാത്രം നിറയുന്നുവോ അത്രയും ഇളക്കങ്ങൾ കുറയും. ക്രോധം, മോഹം....... എല്ലാത്തിനും വിട കൊടുത്തില്ലേ അതോ ശത്രുവിനെയും വിരുന്നുകാരനാക്കി മാറ്റിയിരിക്കുകയാണോ. ഈ വിരുന്നുകാരൻ ബലപ്രയോഗത്താൽ അകത്തു കടക്കുന്നത് അലസതയുള്ളപ്പോളാണ്. ലോക്ക് ശക്തിശാലിയാണെങ്കിൽ ശത്രു അകത്ത് കടക്കില്ല.. ഇന്നത്തെക്കാലത്ത് സുരക്ഷിതരായിരിക്കുവാൻ ഗുപ്തമായിട്ടുള്ള ലോക്ക് ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഇവിടെയും ഡബിൾ ലോക്കുണ്ട്. ഓർമ്മയും സേവനവും. – ഇതാണ് ഡബിൾ ലോക്ക്. ഇതിലൂടെ സുരക്ഷിതരായിരിക്കും. ഡബിൾ ലോക്കെന്നാൽ ഡബിൾ ബിസി. ബിസിയായിരിക്കുക എന്നാൽ സുരക്ഷിതരായിരിക്കുക. അടിക്കടി സ്മൃതിയിൽ കഴിയണം – ഇതാണ് ലോക്കിടൽ. ഞാൻ ബാബയുടേതു തന്നെയാണല്ലോ എന്നോർത്താൽ പോരാ, അടിക്കടി സ്മൃതി സ്വരൂപരാകണം. ബാബയുടേതു തന്നെയാണെങ്കിൽ സ്മൃതി സ്വരൂപമാകണമല്ലോ, ആ സന്തോഷം ഉണ്ടാകണമല്ലോ. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ സമ്പത്ത് പ്രാപ്തമാകണമല്ലോ. ആണല്ലോ എന്ന അലസതയിലേക്കു വരല്ലേ, ഓരോ സെക്കന്റിലും സ്വയം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി, സമർത്ഥതയുടെ അനുഭവം ചെയ്യണം. ഇതിനെ പറയാം സ്മൃതി സ്വരൂപം സോ സമർത്ഥ സ്വരൂപമെന്ന്. മായ യുദ്ധത്തിനു വരരുത്, നമസ്ക്കരിക്കുവാൻ വരണം.

3)എല്ലാവരും സ്വയത്തെ പൂജ്യ ആത്മാക്കളെന്നു അനുഭവം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? പൂജാരിയിൽ നിന്നും പൂജ്യരായില്ലേ. പൂജ്യരെ സദാ ഉയർന്ന സ്ഥാനത്താണ് ഇരുത്തുക. പൂജക്കുള്ള മൂർത്തി ഒരിക്കലും താഴെ

മണ്ണിൽ വയ്ക്കാറില്ല. നിങ്ങൾ പൂജ്യ ആത്മാക്കൾ എവിടെയാണ് വസിക്കുന്നത്? മുകളിലാണ് വസിക്കുന്നത്. ഭക്തിയിലും പൂജ്യ ആത്മാക്കൾക്ക് എത്ര ബഹുമാനമാണ് നൽകുന്നത്. ജഢമൂർത്തിക്ക് ഇത്രയും ബഹുമാനമെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് എത്രയായിരിക്കും. സ്വന്തം വില എത്രയെന്ന് അറിയാമോ? കാരണം ആര് എത്രമാത്രം സ്വന്തം വില അറിയുന്നുവോ അത്രയും മറ്റുള്ളവരും അവർക്ക് ബഹുമാനം നൽകും. സ്വയം ബഹുമാനിക്കുക എന്നാലർത്ഥം സ്വയത്തെ സദാ മഹാൻ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാവെന്ന് അനുഭവം ചെയ്യുക. ഒരിക്കലും മഹാൻ ആത്മാവിൽ നിന്നും സാധാരണ ആത്മാവായി മാറാറില്ലല്ലോ അല്ലേ. പൂജ്യർ സദാ പൂജ്യരായിരിക്കും. ഇന്ന് പൂജ്യർ നാളെ പൂജ്യരല്ല – അങ്ങനെയല്ലല്ലോ. സദാ പൂജ്യൻ എന്നാൽ സദാ മഹാൻ. സദാ വിശേഷപ്പെട്ടവർ. പല കുട്ടികളും ചിന്തിക്കുന്നത് – ഞങ്ങൾ മുന്നോട്ട് പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് പക്ഷെ മറ്റുള്ളവർ അതനുസരിച്ച് ഞങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കുന്നില്ല. ഇതിന്റെ കാരണമെന്തായിരിക്കും? സദാ സ്വയം തന്റെ അന്തസ്സിൽ ഇരിക്കുന്നില്ല. അന്തസ്സിൽ ഇരിക്കുന്നവർ ബഹുമാനം ആവശ്യപ്പെടാറില്ല. അവർക്കത് താനേ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. സദാ പൂജ്യനായിരിക്കാത്തവർക്ക് സദാ ബഹുമാനം ലഭിക്കില്ല. മൂർത്തി തന്റെ ഇരിപ്പിടം വിട്ടു പോവുകയാണെങ്കിൽ, അതുമല്ലെങ്കിൽ മണ്ണിലിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിന്റെ മൂല്യം എന്തായിരിക്കും? മൂർത്തി അമ്പലത്തിൽ ഇരിക്കുകയാണെങ്കിൽ എല്ലാവരും മഹാൻ രൂപത്തിൽ കാണും. അതുകൊണ്ട് സദാ മഹാൻ സ്ഥാനത്ത്, അതായത് ഉയർന്ന സ്ഥിതിയിലിരിക്കൂ, താഴേക്ക് വരാതിരിക്കൂ. ഇന്നത്തെക്കാലത്ത് ലോകത്തിൽ എന്തു വിശേഷതയാണ് കാണപ്പെടുന്നത്? കൊല്ലൂ...മരിക്കൂ –ഈ വിശേഷതയല്ലേ കാണപ്പെടുന്നത്. ഇവിടെയും അതുപോലെ സെക്കന്റിൽ മരിക്കണം. പതുക്കെ പതുക്കെ മരിക്കുന്നവരാകരുത്. ഇന്ന് മോഹം വിട്ടു, ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞ് ക്രോധം വിടാം, ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞ് മോഹം വിടാം .... അങ്ങനെയാകരുത്. ഒറ്റവെട്ടിനു മുറിയുന്നവരാകണം. എല്ലാവരും മർജീവ ഒറ്റവെട്ടിനു മുറിഞ്ഞു പോയവരാണോ അതോ ഇടയ്ക്ക് ജീവിച്ചു, ഇടയ്ക്ക് മരിച്ചു അങ്ങനെയാണോ, ചിലർ ചിതയിൽ നിന്നും എഴുന്നേറ്റ് നടക്കാറുണ്ട്, ഉണർന്നു പോകും. നിങ്ങളെല്ലാം ഒറ്റവെട്ടിനു മർജീവ ആയവരല്ലേ. ലൗകിക സംസാരത്തിൽ ആളുകൾ അവരുടെ ശോ കാണിക്കാറുണ്ട്. അലൗകിക സംസാരത്തിൽ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ശോ ചെയ്യൂ. സദാ ശ്രേഷ്ഠം, സദാ പൂജ്യം, ഓരോ കർമ്മത്തെക്കുറിച്ചും ഓരോ ഗുണത്തെക്കുറിച്ചും എല്ലാവരും നിങ്ങളുടെ കീർത്തനം പാടികൊണ്ടിരിക്കണം. കീർത്തനം എന്നാൽ തന്നെ കീർത്തി പാടലാണ്. അഥവാ സദാ ശ്രേഷ്ഠ കർമ്മ മാണ് ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ കീർത്തിക്കു യോഗ്യമായതാണെങ്കിൽ സദാ ലോകർ നിങ്ങളുടെ കീർത്തനം പാടികൊണ്ടിരിക്കും. എവിടെയെങ്കിലും വഴക്കോ പ്രശ്നങ്ങളോ നടക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവിടെ ശാന്തിയുടെ ശക്തിയുടെ അത്ഭുതം കാണിക്കൂ. എല്ലാവരുടെയും ബുദ്ധിയിലേക്കു വരണം – ഇവിടം ശാന്തി കുണ്ഠമാണല്ലോ എന്ന്. ശാന്തി കുണ്ഠമായി മാറി ശാന്തിയുടെ ശക്തി പരത്തൂ. ഏതു പോലെ നാലുഭാഗത്തും തീപിടിച്ചാൽ അതിന്റെ ഒരു മൂലക്ക് ശീതളതയുടെ കുണ്ഠമുണ്ടെങ്കിൽ എല്ലാവരും അങ്ങോട്ടേക്ക് ഓടും, അതുപോലെ ശാന്തി സ്വരൂപരായി ശാന്തി കുണ്ഠത്തിന്റെ അനുഭവം ചെയ്യിപ്പിക്കൂ. ആ സമയത്ത് വാക്കുകൾകൊണ്ട് സേവനം ചെയ്യാനാവില്ല പക്ഷെ മനസ്സുകൊണ്ട് ശാന്തി കുണ്ഠത്തെ പ്രത്യക്ഷമാക്കാം. എവിടെയാണോ ശാന്തിസാഗരന്റെ കുട്ടികൾ വസിക്കുന്നത് അവിടം ശാന്തി കുണ്ഠമാകണം. വിനാശി യജ്ഞകുണ്ഠം അതിന്റെ നേർക്ക് എല്ലാവരെയും ആകർഷിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ഈ ശാന്തി കുണ്ഠം ആകർഷിക്കാതിരിക്കുമോ. എല്ലാവർക്കും വൈബ്രേഷൻ കിട്ടണം – ഇതു തന്നെ ശാന്തി കിട്ടുന്ന സ്ഥലം. അങ്ങനെയുള്ള വായുമണ്ഡലമുണ്ടാക്കൂ. എല്ലാവരും ചോദിച്ച് വരണം – സഹോദരി അല്പം ശാന്തി തരൂ. അങ്ങനെയുള്ള സേവനം ചെയ്യൂ.

സേവാധാരികളായ ടീച്ചർമാരോട് :– ടീച്ചർ എന്നാൽ സേവാധാരി. സേവാധാരിയെന്നാൽ ത്യാഗമൂർത്തി, തപസ്യാമൂർത്തി. എവിടെ ത്യാഗവും തപസ്സുമില്ല അവിടെ സഫലതയില്ല. ത്യാഗത്തിന്റെയും തപസ്സിന്റെയും സഹയോഗത്തിലൂടെ സേവനത്തിൽ സദാ സഫലത ലഭിക്കും. തപസ്സെന്നാൽ ''ഒരു ബാബ രണ്ടാമതൊരാളില്ല'' എന്നതു തന്നെയാണ്. ഇതാണ് നിരന്തര തപസ്യ. അതിനാൽ ആരെല്ലാമാണോ വന്നിരിക്കുന്നത്, അവർ കുമാരിയായി കാണപ്പെടരുത്, എന്നാൽ തപസ്യാകുമാരിയായി കാണപ്പെടണം. ഏത് സ്ഥാനത്താണോ നിങ്ങൾ താമസിക്കുന്നത് അത് തപസ്യാകുണ്ഠമായി അനുഭവപ്പെടണം. നല്ല സ്ഥാനമാണ്, പവിത്രസ്ഥാനമാണ് എന്നത് ശരി തന്നെ, എന്നാൽ തപസ്യാകുണ്ഠമായി അനുഭവപ്പെടണം. തപസ്യാകുണ്ഠത്തിൽ ആര് വന്നാലും അവർ സ്വയം തപസ്വികളായി മാറും. അതിനാൽ തപസ്സിന്റെ പ്രായോഗിക സ്വരൂപത്തിലേയ്ക്ക് പോകൂ, അപ്പോൾ ജയാരവം ഉണ്ടാകും. തപസ്സിന്റെ മുന്നിൽ തല കുനിക്കും. ബ്രഹ്മാകുമാർ/കുമാരിമാരുടെ മഹിമ ചെയ്യും, തപസ്വീ കുമാർ/കുമാരിമാരുടെ മുന്നിൽ തല കുനിക്കും. തപസ്യാകുണ്ഠമാക്കിയിട്ട് നോക്കൂ, എത്ര ഈയാംപാറ്റകൾ താനേ വരുമെന്ന്. തപസ്യയാണ് ജ്യോതി, ജ്യോതിയിൽ താനേ ഈയാംപാറ്റകൾ വരും. സേവാധാരിയാകാനുള്ള ഭാഗ്യമുണ്ടായി, ഇപ്പോൾ തപസ്വീകുമാരിയെന്ന പേരെടുക്കൂ. സദാ ശാന്തിയുടെ ദാനം നൽകുന്ന മഹാദാനി ആത്മാക്കളാകൂ.

വർത്തമാനസമയത്ത് മനസ്സാ സേവനത്തിൽ ബാപ്ദാദ വിശേഷ ശ്രദ്ധ നൽകുകയാണ്. വാചാ സേവനത്തിലൂടെ ഇത്രയും ശക്തിശാലിയായ ആത്മാക്കൾ പ്രത്യക്ഷമായി. വാചാ സേവനം നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കും, എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ശുദ്ധസങ്കല്പത്തിന്റെ കൂട്ടിച്ചേർക്കൽ സേവനത്തിൽ വേണം. അതിനാൽ സ്വരൂപമായി മാറി സ്വരൂപമാക്കാനുള്ള സേവനം ചെയ്യൂ, ഇപ്പോൾ ഇതിന്റെ ആവശ്യകതയാണുള്ളത്. ഇപ്പോൾ എല്ലാവരുടെയും ശ്രദ്ധ ഈ വിഷയത്തിലുണ്ടാകണം, ഇതിലൂടെ പേര് പ്രശസ്തമാകും. അനുഭവീമൂർത്തിക്ക് അനുഭവം നൽകാൻ സാധിക്കും, ഇക്കാര്യത്തിൽ വിശേഷശ്രദ്ധ നൽകൂ. ഇതിലൂടെ പരിശ്രമം കുറവും സഫലത കൂടുതലുമുണ്ടാകും. മനസ്സ് ഭൂമിയെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തും. സദാ ഇപ്രകാരം അഭിവൃദ്ധി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കൂ. ഇപ്പോൾ വൃദ്ധിക്കുള്ള വിധി ഇതാണ്. ശരി.

12 മണിക്ക് കുട്ടികളുമായി കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തിയതിനു ശേഷം 6 മണിക്ക് ബാപ്ദാദ സദ്ഗുരുദിനത്തിന്റെ സ്നേഹസ്മരണകൾ എല്ലാ കുട്ടികൾക്കുമായി നല്കി

വൃക്ഷപതി ദശയുള്ള, ശ്രേഷ്ഠ ഭാഗ്യരേഖയുള്ള, എല്ലാ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കൾക്കും ഇന്നത്തെ വൃക്ഷപതി ദിവസത്തിന്റെ സ്നേഹസ്മരണകൾ നൽകുകയാണ്. വൃക്ഷപതിയായ ബാബ എല്ലാ കുട്ടികളുടെയും ശ്രേഷ്ഠ ഭാഗ്യം അനശ്വരമാക്കി മാറ്റി. ഈ അനശ്വര ഭാഗ്യത്തിലൂടെ സദാ സ്വയവും സമ്പന്നമായി കഴിയും മറ്റുള്ളവരെയും സമ്പന്നമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. വൃക്ഷപതി ദിവസം എല്ലാ കുട്ടികളും ശിക്ഷണത്തിൽ സമ്പന്നമാകേണ്ട വിശേഷ ഓർമ്മദിവസമാണ്. പഠനത്തിന്റെ ഈ ഓർമ്മദിവസത്തിൽ ശിക്ഷകന്റെ രൂപത്തിൽ ബാപ്ദാദ എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും എല്ലാ വിഷയത്തിലും സദാ പൂർണ്ണമായും പാസ്സാകാനുള്ള ലക്ഷ്യം വച്ച് ഓണേഴ്സിൽ പാസ്സാകുന്നതിനും മറ്റുള്ളവരെ കൂടി അപ്രകാരം ഉത്സാഹത്തിലേയ്ക്കും ഉണർവ്വിലേയ്ക്കും കൊണ്ടു വരുന്നതിനും ശിക്ഷകന്റെ രൂപത്തിൽ ശിക്ഷണത്തിൽ സമ്പന്നമാകുന്നതിനുള്ള സ്നേഹസ്മരണകൾ നൽകുകയാണ്. കൂടാതെ വൃക്ഷപതിയുടെ ഭാഗ്യരേഖ വരക്കുന്ന ഭാഗ്യവിധാതാവായ ബാബയുടെ രൂപത്തിൽ ശ്രേഷ്ഠ ഭാഗ്യത്തിന്റെ ആശംസകൾ നൽകുകയാണ്. ശരി. സ്നേഹസ്മരണകളും നമസ്കാരവും.

വരദാനം :- സ്വമാനത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്ത് ദേഹാഭിമാനത്തെ സമാപ്തമാക്കുന്ന അകാലസിംഹാസനസ്ഥരും അകാലമൂർത്തരുമായി ഭവിക്കൂ.

സംഗമയുഗത്തിൽ ബാബയിലൂടെ അനേകം സ്വമാനങ്ങൾ പ്രാപ്തമായിട്ടുണ്ട്. ദിവസവും ഒരു സ്വമാനം സ്മൃതിയിൽ വയ്ക്കുമെങ്കിൽ സ്വമാനത്തിനു മുന്നിൽ ദേഹാഭിമാനം വെളിച്ചത്തിനു മുന്നിൽ ഇരുട്ടെന്ന പോലെ ഓടിയകലും. സമയവുമെടുക്കില്ല, പരിശ്രമവുമുണ്ടാകില്ല. നിങ്ങളുടെയടുത്ത് നേരിട്ട് പരമാത്മാ വെളിച്ചത്തിന്റെ കണക്ഷനുണ്ട്, കേവലം സ്മൃതിയുടെ സ്വിച്ച് നേരിട്ട് ലൈനിലൂടെ ഓൺ ചെയ്യുമെങ്കിൽ അത്രയും വെളിച്ചം വരും അതിലൂടെ സ്വയം വെളിച്ചത്തിലാകും, കൂടാതെ മറ്റുള്ളവർക്കായി ലൈറ്റ് ഹൗസ് ആയി മാറും. ആര് ഇപ്രകാരം സ്വമാനത്തിൽ കഴിയുന്നു, അവരെയാണ് അകാലസിംഹാനസ്ഥർ, അകാലമൂർത്തികൾ എന്ന് വിളിക്കുന്നത്.

സ്ലോഗൻ :- തന്റെ സ്ഥിതി ഉയർന്നതാക്കുമെങ്കിൽ പരിതസ്ഥിതികൾ ചെറുതായി മാറും.